

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 166.

Semte Session.

51de Møde.

Lørdagen den 13de December.

(Fortf.)

Casse (fortsat): Men saa fuldstændigt, som jeg er overbevist om, at dette er Tilfældet, ligesaa fuldt er jeg overbevist om, at der ikke er Noget, som i flere og deriblandt høist vigtige Retninger vil virke skadeligere, uhyggeligere og fordærveligere med Hensyn til det Liv i Folket, hvorom der her nærmest er Tale, og hvorom man haade bør og vil frede, end at der hyppigt her i Rigsdagen af enkelte Medlemmer indbringes Forslag om kirkelige Anliggender, for at disse skulle findes deres Afgjørelse igiennem Rigsdagens Forslagseret. Det er vist, at saadanne Andragender, naar de komme hyppigt, ikke kunne Andet end udøve en Indflydelse af den af mig nys betegnede Natur; thi, hvor stor Bægt Folket end tillægger Rigsdagen, kan der dog ingen Tvivl være om, at der hos det lever en Sands og en Tact, ifølge hvilken det levende erkendes, at Alt, hvad der angaaer Kirken, selv om det kun giver sig Udseende af at angaae den uadskill, dog staaer i en nøie og inderlig Forbindelse med det, som i Kirken gaer ind ad. Et kraftigt Menighedsliv — det følger Folket meget godt — kan ikke skabes af Rigsdagen, hvis Medlemmer ere valgte i ganske andet Mæled. Jeg skal saaledes, i Genhold til mit nu Anførte, aldeles slutte mig til dem, som her have erkjendt det for utvivlsomt, at den af den ærede Minister begjærte Sum i det af ham antydede Mæled bør bevilges.

Ottesen: Ja, jeg kan jo ikke være Andet end fuldkommen tilfreds med, at Forslaget er kommet frem. Sidste Gang, vi talte om denne Sag,

ønskede jeg, at Beløbet kunde benyttes, medens vi havde Bevillingen for de 5000 Rbd.; men jeg troede rigtignok neppe dengang, at noget Saadant vilde skee; men efter hvad vi have hørt af den ærede Cultusminister idag, synes det at være meget sandsynligt, at der snart bliver begyndt paa denne Sag. Jeg kan heller ikke fra Rigsdagens Standpunct anfåge Andet, end at man nu er kommen paa det Punct, man kunde ønske sig; thi den høitærede Taler fra Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har vist, at nu ere vi komne derhen, at Sagen er bleven stillet saaledes frem, at det kun er en Veiledning, som den ærede Cultusminister ønsker, for at kunne faae Sagen igang, for at Kirkens Forsatning i Virkeligheden kan blive ordnet ved Lov. Vi have hidtil været bange for en Synode; vi have frygtet for, at den ved sine Forhandlinger skulde udøve et Tryk paa den lovgivende Magt, som siden vil have at tage Sagen under Overveelse; men, efter hvad vi nu have hørt, ere vi befriede derfor. Skulde den ærede Cultusminister være kommen til den Mening at fremme denne Sag, fordi den kjøbenhavnske Geistlighed var kommen med et Forslag til ham, saa er det Noget, hvorpaa jeg ikke kan lægge nogen synderlig Bægt. At et saadant Andragende er kommet frem, har maastee bidraget til at fremme Sagen; men man har ogsaa fra flere andre Sider end fra Kjøbenhavns Convent anmodet derom; ogsaa her i Thinget ere vi bestandigt blevene ved at purre og purre ved Sagen og have meent, at det var paatide at begynde dermed, og derfor have vi bevilget de 5000 Rbd. Jeg troer derfor, at vi ikke kunne Andet end glæde os til, at den nu kommer frem paa en Maade, at Lovgivningsmagten paa ingen Maade kan støde sig derover. Hvad